

Ορισμένες σκέψεις για το νομοσχέδιο διάλυσης της δημόσιας υγείας

Του

ΤΑΚΗ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΥ

Προέδρου της Ένωσης Γιατρών Ηπείρου

Οι εξαγγελίες για τα απογευματινά ιατρεία (δήθεν ολοήμερη λειτουργία) των νοσοκομείων ουσιαστικά εξυπηρετούν τις εντολές της τρόικας και την ήδη εκφρασμένη θέληση της Κυβέρνησης που περιέχεται στο Σύμφωνο Σταθερότητας, που κατατέθηκε τον Οκτώβριο του 2009, να απεμπλακεί από τη χρηματοδότηση των λειτουργικών εξόδων του δημόσιου συστήματος υγείας και οδηγούν σε περαιτέρω ιδιωτικοποίηση του ΕΣΥ.

Επί πλέον, στηρίζοντας τη πρωτοβάθμια περίθαλψη στην υπερεργασία των νοσοκομειακών γιατρών που θα κάνουν (:) απογευματινά ιατρεία, διευκολύνεται το επόμενο νομοθετικό βήμα κατά το οποίο οι Καλλικρατικοί (και υπερχρεωμένοι) δήμοι θα αναλάβουν το σύνολο της πρωτοβάθμιας φροντίδας υγείας. Τα απογευματινά ιατρεία είναι βέβαιο ότι θα αμείβονται λιγότερο απ' ό τι σήμερα. Αυτό το κρύβει επιμελώς το σχέδιο νόμου που κατατέθηκε, όπου αφήνει τον καθορισμό της αμοιβής σε επόμενη υπουργική απόφαση, θέλοντας προφανώς να εξασφαλίσει την υποστήριξη όσων κάνουν σήμερα απογευματινό ιατρείο.

Το ότι κατά το σχεδιασμό τα «νέα» απογευματινά ιατρεία θα ξεκινήσουν αρχικά από 25 νοσοκομεία και με ιδιαίτερο βάρος στις απεικονιστικές διαγνωστικές πράξεις, δείχνει ότι και το ίδιο το Υπουργείο αμφιβάλλει για την αποτελεσματικότητα του μέτρου, κυρίως στα νομαρχιακά και τα μικρότερα νοσοκομεία.

Όπως εκτιμήσαμε και στην ΕΙΝΗ από τα στοιχεία των απογευματινών ιατρείων του 2008 και 2009 του ΠΓΝΙ, λιγότερο από το 50% των εισπράξεων από τις απεικονιστικές πράξεις των απογευματινών αρκούν για να στελεχώσουν πλήρως τα αντίστοιχα εργαστήρια με ειδικευμένους και ειδικευόμενους γιατρούς, τεχνολόγους, νοσηλευτικό και διοικητικό προσωπικό ώστε να λειτουργούν πλήρως έως τις 8μμ όλες τις εργάσιμες ημέρες, με σεβασμό στα εργασιακά δικαιώματα του προσωπικού, και με πολλαπλάσια οφέλη στη ταχύτερη διακίνηση των νοσηλευομένων, τη βελτίωση της ποιότητας των παρεχομένων υπηρεσιών και τη πληρέστερη χρησιμοποίηση των μηχανημάτων υψηλής τεχνολογίας πραγματικά προς όφελος της δημόσιας υγείας.

Παρόμοιοι σχεδιασμοί θα μπορούσαν να γίνουν και σε άλλους τομείς, πχ στο παρατεταμένο ωράριο λειτουργίας των χειρουργείων, με τη πρόσληψη του απαραίτητου προσωπικού, με τη κατανομή στο πρόγραμμα χειρουργείου ισότιμα όλων των γιατρών και τη διαχείριση της λίστας των τακτικών χειρουργείων από τις υπηρεσίες του νοσοκομείου και όχι από τους ίδιους τους γιατρούς.

Είναι, άραγε, η Κυβέρνηση διατεθειμένη να συζητήσει αυτή την ολόημερη λειτουργία των νοσοκομείων; Η μήπως αυτό που την ενδιαφέρει είναι να μην υπάρχουν ιατρεία εκτός νοσοκομείου στην Αθήνα και Θεσσαλονίκη; Και γιατί πιστεύει ότι θα τα εντοπίσει με το νέο νόμο και δεν μπορεί να τα εντοπίσει σήμερα;

Όσο για το εφημεριακό επίδομα (τέτοιο ήταν και επί Δημήτρη, το ίδιο και χειρότερο είναι και επί Μαριλίζας) αποτελεί μνημείο απαξίωσης της επείγουσας υποστήριξης που παρέχουν τα νοσοκομεία όταν κινδυνεύει η ζωή και η υγεία των συμπολιτών μας, και είναι απόλυτα σύμφωνο με τη σταθερή αξία του ΠΑΣΟΚ που λέγεται «πλασματική εφημερία». Μόνο που σήμερα εξελίσσεται σε «πλασματική εφημερία σε συνθήκες κρίσης»!

Είναι χαρακτηριστικό, ότι στο ΠΓΝΙ σήμερα γίνονται περίπου 2800 εφημερίες το μήνα, παντός τύπου. Το πρόγραμμα αυτό κοστολογείται σήμερα 560 000 Ε. με το προτεινόμενο σύστημα θα εκτελούνται τουλάχιστον 3350 εφημερίες, ενώ δεν χρειάζονται, και με βάση το εγγεγραμμένο ποσό στον προϋπολογισμό θα αμείβονται με 440000 Ε ! Αυτό λίγο πολύ θα συμβεί στα μεγάλα νοσοκομεία που δεν έχουν σοβαρά προβλήματα από έλλειψη ιατρικού προσωπικού. Αλίμονο στα μικρά, υποστελεχωμένα νομαρχιακά νοσοκομεία. Εκτός κι αν εφαρμοστεί το άρθρο 26.

Τέλος αυτή η διάταξη του νόμου για τις 7 εφημερίες των ειδικευόμενων δεν θα κριθεί παράνομη πριν καλά – καλά εφαρμοστεί γιατί παραβιάζει τις σχετικές κοινοτικές οδηγίες και τα ΠΔ;

Είναι, άραγε, η Κυβέρνηση διατεθειμένη να συζητήσει τις πραγματικές ανάγκες εφημέρευσης των νοσοκομείων;

Τέλος, δεν μπορεί κανείς να μην υποκύψει στο πειρασμό να σχολιάσει την –επικίνδυνη- κρυψίνια του νομοθέτη. Οι παραπομπές σε υπουργικές αποφάσεις και προεδρικά διατάγματα που θα εκδοθούν είναι αμέτρητες, έτσι ώστε να κρύβεται επιμελώς το τι μέλλει γενέσθαι τελικά στα νοσοκομεία. Αποκορύφωμα το άρθρο 26, που έπεται των σελίδων για τους νοσηλευτές, τους εθελοντές, τους συντονιστές διευθυντές (το αίμα νερό δεν γίνεται) και άλλους πολλούς, σύμφωνα με το οποίο με ΠΔ ιδρύονται νέα νοσοκομεία, αλλά και ομοίως συγχωνεύονται ή καταργούνται μερικώς ή ολικώς διοικήσεις, υπηρεσίες και νοσοκομεία!

Αν το νομοσχέδιο απευθύνεται μόνο στο ΔΝΤ, βρίσκεται στο σωστό δρόμο. Εκεί θα το χάψουν τα αμερικανάκια.

Τάκης Νικολόπουλος, 4/7/2010